



Bruxelles, den 11.7.2023
COM(2023) 437 final

2023/0262 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Almindelige
Kommission for Fiskeri i Middelhavet, og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/869**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet for perioden 2024-2028 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Aftalen om oprettelse Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet

Målet med aftalen om oprettelse af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet ("GFCM-aftalen") er at sikre bevarelse og bæredygtig udnyttelse i biologisk, social, økonomisk og miljømæssig henseende af de levende marine ressourcer og en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i det område, som aftalen omfatter. GFCM-aftalen trådte i kraft i 1952. Ændringer til GFCM-aftalen blev godkendt i 1963, 1976, 1997 og 2014.

Den Europæiske Union er part i GFCM-aftalen og har godkendt den ved Rådets afgørelse 98/416/EF¹. Bulgarien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Rumænien og Slovenien er også kontraherende parter i GFCM-aftalen.

2.2. Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet

Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) er et organ, der er oprettet ved GFCM-aftalen og er ansvarligt for at sikre bevarelse og bæredygtig udnyttelse i biologisk, social, økonomisk og miljømæssig henseende af de levende marine ressourcer og en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i Middelhavet, Sortehavet og de tilstødende farvande. Det vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det fiskeri, som det er ansvarligt for.

Som medlem af GFCM har Unionen medbestemmelses- og stemmeret, hvad angår dens afgørelser. Der er vedtaget en erklæring om Unionens kompetence med henblik på GFCM-aftalen. Unionen udøver stemmerettigheder på vegne af de medlemsstater, der er kontraherende parter: når Unionen stemmer, stemmer dens medlemsstater ikke, og omvendt. GFCM træffer sine afgørelser med et flertal på to tredjedele af de GFCM-medlemmer, som er til stede og stemmer.

2.3. GFCM's afgørelser

GFCM har beføjelse til at vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det fiskeri, som det er ansvarligt for, der er bindende for de kontraherende parter.

I henhold til GFCM-aftalens artikel 13, stk. 3, træder foranstaltningerne i kraft 120 dage efter den dato, på hvilken de kontraherende parter underrettes om dem af GFCM. Kontraherende parter, der gør indsigelse mod en foranstaltning truffet af GFCM inden for 120 dage efter at være blevet underrettet derom, er ikke bundet af den pågældende foranstaltning. Hvis over en tredjedel af de kontraherende parter gør indsigelse mod en foranstaltning, er de resterende kontraherende parter ikke forpligtet til at gennemføre den anfægtede foranstaltning.

¹ EFT L 190 af 4.7.1998, s. 34.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på EU's vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en totrinsmodel. De vejledende principper for EU's holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt dokument fra Kommissionens tjenestegrene, som skal godkendes i Rådet.

For GFCM er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse (EU) 2019/869 af 14. maj 2019, hvori Unionens holdning i GFCM er fastlagt for perioden 2019-2023. Nævnte afgørelse indeholder generelle principper, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold i GFCM. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Rådets afgørelse (EU) 2019/869 indeholder principperne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

Det er i Rådets afgørelse (EU) 2019/869 fastsat, at Unionens holdning skal tages op til vurdering og, hvis det er relevant, revision forud for det årlige møde i 2024. Unionens holdning inden for rammerne af GFCM for perioden 2024-2028 fastlægges derfor ved nærværende forslag, og Rådets afgørelse (EU) 2019/869 erstattes.

Det nuværende forslag tager i forbindelse med fiskeri hensyn til den europæiske grønne pagt, især biodiversitetsstrategien⁴, klimatilpasningsstrategien⁵ og jord til bord-strategien⁶. Den tager også hensyn til plaststrategien⁷ og handlingsplanen for nulforurening⁸. Derudover tager det også hensyn til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁹.

I forbindelse med den aktuelle revision tages der også hensyn til de forpligtelser, som EU har indgået på internationalt plan vedrørende Middelhavet og Sortehavet i Maltas MedFish4Ever-

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem (COM(2020) 381).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁹ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

ministererklæring¹⁰ og i Sofiaministererklæringen¹¹ og GFCM's 2030-strategi for bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur i Middelhavet og Sortehavet¹².

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsforskrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹³.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

GFCM er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig GFCM-aftalen.

De retsakter, som GFCM skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakterne vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel 13 i GFCM-aftalen, og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, herunder på:

Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri¹⁴

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹⁵ og

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹⁶.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for GFCM-aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹⁰ Maltas MedFish4Ever-ministererklæring. Ministerkonference om bæredygtigheden af fiskeriet i Middelhavet (den 30. marts 2017 i Malta).

¹¹ Sofiaministererklæringen, konferencen på højt plan om fiskeri og akvakultur i Sortehavet (den 7. juni 2018 i Sofia).

¹² FAO. 2021. GFCM's 2030-strategi for bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur i Middelhavet og Sortehavet. Rom. <https://doi.org/10.4060/cb7562en>

¹³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹⁴ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

¹⁵ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹⁶ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis nævnte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen erstatter Rådets afgørelse (EU) 2019/869, som dækker perioden 2019-2023.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet, og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/869

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse 98/416/EF¹ indgik Unionen aftalen om oprettelse af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet ("GFCM-aftalen"). Bulgarien, Kroatien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Rumænien, Slovenien og Spanien er også kontraherende parter i GFCM-aftalen.
- (2) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtager foranstaltninger, der skal sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne og en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren i GFCM-aftaleområdet. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013² skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningssikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationen af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

¹ Rådets afgørelse af 16. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (EFT L 190 af 4.7.1998, s. 34).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (4) I overensstemmelse med biodiversitetsstrategien³, klimatilpasningsstrategien⁴ og jord til bord-strategien⁵ er det afgørende at beskytte naturen og genoprette skadede økosystemer. De risici, der hidrører fra klimaændringer og tab af biodiversitet, må ikke bringe tilgængeligheden af de varer og tjenester, som sunde marine økosystemer giver fiskerne, kystsamfundene og menneskeheden, i fare.
- (5) Plaststrategien⁶ henviser til specifikke foranstaltninger til reducere af plast- og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs. Desuden har handlingsplanen for nulforurening⁷ til formål at reducere mængden af plastaffald i havet med 50 % og mikroplast, der udledes i miljøet, med 30 %.
- (6) I henhold til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁸ er beskyttelse og bevarelse af havenes biodiversitet nøgleprioriteter i EU's optræden udadtil. EU er den mest fremtrædende aktør i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og fiskeriorganisationer i hele verden. Her fremmer EU fiskebestandenes bæredygtighed, fremmer gennemsigtig beslutningstagning baseret på solid videnskabelig rådgivning og styrker den videnskabelige forskning og overholdelsen af reglerne.
- (7) Som anført i konklusionerne fra ministerkonference om bæredygtigheden af fiskeriet i Middelhavet, hvorpå Maltas MedFish4Ever-ministererklæring blev vedtaget den 30. marts 2017, og fra konferencen på højt plan om fiskeri og akvakultur i Sortehavet, hvorpå Sofiaministererklæringen blev vedtaget den 7. juni 2018 er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af dataindsamling og videnskabelig evaluering, økosystembaseret fiskeriforvaltning, en kultur for overholdelse af reglerne med henblik på at forebygge ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, bæredygtig(t) ikke-industriel(t) fiskeri og akvakultur, samt øget solidaritet og koordinering centrale elementer i Unionens indsats i disse fora.
- (8) GFCM's 2030-strategi for bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur i Middelhavet og Sortehavet⁹, som blev vedtaget i 2021, integrerer og videreudvikler forpligtelserne og prioriteterne i tidligere ministererklæringer, samtidig med at der også fokuseres på foranstaltninger til bedre at tackle de øgede udfordringer såsom klimaændringer, ikke-hjemmehørende arter, enhver form for forurening og behovet for at reducere og afbøde udsnid og utilsigtede fangster af sårbare arter.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020) 381).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁸ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

⁹ GFCM's 2030-strategi for Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet — GFCM De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation |Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) |FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (fao.org).

- (9) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i GFCM for perioden 2024-2028, bør fastlægges, eftersom GFCM's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger kan være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹⁰, Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹¹ og Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹².
- (10) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i GFCM, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse (EU) 2019/869¹³. Denne afgørelse bør ophæves, og der bør laves en ny afgørelse for perioden 2024-2028.
- (11) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i GFCM-aftaleområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i GFCM, skal der fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2024-2028. Disse holdninger bør være i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), er fastlagt i bilag I til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i GFCM, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i GFCM i 2029.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

¹² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹³ Rådets afgørelse (EU) 2019/869 af 14. maj 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), og om ophævelse af afgørelsen af 19. maj 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i GFCM (EUT L 140 af 28.5.2019, s. 84).

Artikel 4

Afgørelse (EU) 2019/869 ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*